

Arrest

nr. 246 135 van 15 december 2020
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WOLSEY
Verbindingslaan 27
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat L. ACHAOU *loco* advocaat J. WOLSEY en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1 Op 31 juli 2019 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.2 Op 9 januari 2020 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing “*niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)*”. Dit is de bestreden beslissing, die per aangetekend schrijven aan verzoeker ter kennis werd gebracht en die luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

U, A. M. H., beschikt over de Syrische nationaliteit. U bent afkomstig van het dorp Salamiyah dat gelegen is in de provincie Hama. U bent Arabier en Ismaeli moslim. U ging twaalf jaar naar school en studeerde ook één jaar aan de universiteit van Hama in de richting 'technicus bankieren'.

In Syrië heeft u nooit uw legerdienst vervuld, maar op 15 maart 2016 werd u opgeroepen om dit alsnog te doen. Aangezien u weigerde dit te doen, besloot u het land te verlaten op 20 juni 2017.

U reisde via Griekenland, waar u aankwam in september 2018. Daar verzocht u om internationale bescherming op 25 november 2018. Na dit verzoek werd u een internationale beschermingsstatus toegekend.

U verliet Griekenland op 24 juli 2019 omwille van de slechte levensomstandigheden daar, u belandde immers op straat nadat u de huur van een appartement niet meer kon betalen. Bovendien had u er geen inkomsten en diende u op zoek te gaan naar eten bij het afval van andere mensen. Een paar keer werd u er bestolen. In Griekenland kreeg u ook te maken met een fascist in het appartement waar u tijdelijk verbleef, alsook werd u door hen lastiggevallen toen u op straat woonde. U probeerde een keer klacht in te dienen bij de politie, maar u verklaart dat ze u uitlachten en terug op straat gezet hebben. Meer problemen met de politie kreeg u na de start van de campagne 'Bus van Hoop' waardoor vluchtelingen de schuld kregen. Toen u door de politie tegengehouden werd op straat, sloegen ze u meermaals en vernielden ze ook de tent waarin u sliep. In Griekenland had u geen toegang tot medische zorg aangezien u eerst een vaste woonplaats nodig had alvorens u bij een mutualiteit aangesloten kon worden. Toch zou u volgens uw verklaringen problemen hebben aan uw ogen, lijden aan sinusitis en zou u door de situatie in Griekenland getraumatiseerd zijn. In Griekenland kan u overigens geen procedure voor gezinshereniging opstarten, zo stelt u. U ging ten rade bij diverse hulporganisaties, maar deze waren reeds volzet.

U reisde naar België en verzocht er om internationale bescherming op 31 juli 2019.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw individueel uittreksel, uw militair boekje (kopie), uw familieboekje (kopie), een schooldiploma, een attest van het Ismaili Council, uw huwelijkscontract met vertaling, foto's van de omstandigheden van uzelf en voor andere vluchtelingen in Griekenland en een memorystick met foto's en video's over de omstandigheden in Griekenland en het bestaan van politieke partijen daar.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen die geldig is tot 2021, meer bepaald in Griekenland (CGVS, p. 7). Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u vooreerst gelden dat u in Griekenland op straat verbleef (CGVS, p. 7) en dat u geen toegang had tot medische zorgen (CGVS, p. 8). U stelt dat de levensomstandigheden er slecht waren en dat u geen inkomen had (CGVS, p. 7). Deze zaken betreffen problemen van socio-economische aard en hebben aldus geen link met de

Vluchtelingenconventie, noch kan besloten worden dat deze dermate ernstig zijn dat ze gelijkgesteld kunnen worden met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U heeft een beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw medische problemen dient overigens onderstreept te worden dat u hierover geen enkel stavingsstuk neerlegt. Dat u oppert problemen te hebben met uw zicht en uw benen en aangeeft getraumatiseerd te zijn (CGVS, p. 7, 9) maar dit geenszins onderbouwt met documenten, evenmin over uw psychologische toestand (CGVS, p. 11), is opvallend. Overigens is het bevreemdend dat u stelt dat u in België – waar u nu reeds enkele maanden verblijft sinds uw verzoek om bescherming van 31 juli 2019 - nog nooit naar een psycholoog bent gegaan uit schrik om 'gek' genoemd te worden (CGVS, p. 9). Dat u bovendien in Griekenland wel zou getracht hebben om op consult te gaan bij een psycholoog, maar dit in België niet durfde omdat u geen slecht beeld over uzelf wou scheppen tegenover uw assistent (CGVS, p. 10, 11), is eens te meer een opmerkelijk gegeven. Ernstige vragen rijzen dan ook meteen bij de ernst van deze door u aangehaalde psychische problemen.

U stelt bovendien dat u een klacht indiende bij de politie maar niet geholpen werd en dat zij u meermaals sloegen (CGVS, p. 8). Verder zegt u dat ook fascisten u sloegen omdat ze uit uw uiterlijk konden afleiden dat u Arabier was (CGVS, p. 8). U komt wat deze zaken betreft echter niet verder dan blote beweringen, die u met geen enkel document staaft. Immers, de foto die u neerlegt van de fascisten geeft enkel een groep mensen weer met algemene slogans. Bovendien moet worden vastgesteld dat u over het feit dat u zelf zou zijn geslagen door zowel 'fascisten' als de politie ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken vreemd genoeg met geen woord heeft gerept. U had het er over een racistische Griek in uw appartementsgebouw, over het feit dat de politie u niet wilde helpen en verwees tevens naar het bestaan van een politieke partij wiens leden vreemdelingen aanvalt, maar dat u zelf persoonlijk zou zijn mishandeld vermeldde u op geen enkel ogenblik. Dat u heden benadrukt dat dit wél het geval was, maakt uw verklaringen weinig geloofwaardig.

Wat er ook van zij, evenmin toont u aan dat u niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Griekse autoriteiten. U zou zich immers slechts eenmalig tot een lokaal politiebureau gericht hebben en zou, nadat u hier geen gehoor zou hebben gekregen, geen verdere stappen ondernomen hebben om beroep te doen op de bescherming van de Griekse overheid.

Dat u in geval van terugkeer naar dit land wel het slachtoffer dreigt te worden van zaken die beschouwd kunnen worden als vervolging of ernstige schade maakt u allerminst aannemelijk.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is. Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

De documenten die u neerlegt kunnen evenmin een ander licht werpen op bovenstaande beoordeling. Alle neergelegde documenten met uitzondering van de documenten betreffende de situatie in Griekenland, hebben immers betrekking op uw identiteit, uw nationaliteit en de identiteit van uw familieleden. De documenten uit Griekenland alsook de beelden en video's op de memorystick geven louter aan wat de situatie is voor vluchtelingen in Griekenland. Dit wordt echter niet in twijfel getrokken in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en u niet mag worden teruggezonden naar Syrië."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 In het enige middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de vreemdelingenwet), van artikel 1bis van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie van 7 december 2000, in werking getreden op 1 december 2009 (hierna: het Handvest).

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Beginselen

Het CGVS heeft in dit geval gebruik gemaakt van de mogelijkheid die het artikel 57/6, § 3, lid 1, 3° van vreemdelingenwet kracht geeft om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die deze bescherming reeds in een andere lidstaat van de Europese Unie heeft verkregen, niet-ontvankelijk te verklaren.

Artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van voornoemde wet luidt als volgt: "De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer:

- de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie".

Dit artikel komt in de plaats van het vroegere artikel 57/6/3 van de wet van 15 december 1980, dat een voorbehoud maakte in het geval dat de asielzoeker "elementen kan aanvoeren waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem is verleend".

Een essentieel voorbehoud bij de toepassing van het niet-ontvankelijkheidscriterium is het risico van schending van de grondrechten en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten in geval van overdracht aan de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend.

Dit voorbehoud werd nauwkeurig geformuleerd in een arrest van Het Hof van Justitie van de Europese Unie van 19 maart 2019, Ibrahim, Sharqawi e.a. en Magamadov (gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-428/17).

De belangrijkste conclusie van dit arrest Ibrahim, Sharqawi e.a. en Magamadov, is dat het vermoeden van behandeling van een vluchteling of een subsidiaire beschermde persoon in overeenstemming met de vereisten van het Handvest niet onweerlegbaar is. Het is de verantwoordelijkheid van het CGVS om een concrete analyse uit te voeren van de sociale en materiële zorg van personen die internationale bescherming genieten (of van de realiteit van systematische of algemene tekortkomingen op dit gebied) "op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens" (§88).

Om te concluderen dat er een risico bestaat op een inbreuk op artikel 4 van het Handvest, moeten de bovengenoemde tekortkomingen "bijzondere hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken" (Ibrahim e.a., § 89).

Het Hof van Luxemburg verklaart verder dat:

"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en eigen keuzes om terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, een bad nemen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid, of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" (Ibrahim e.a., §90).

Bij het bepalen of deze ernstgrens wordt overschreden, nodigt het Hof uit om in dit arrest rekening te houden met de "bijzondere kwetsbaarheid" van de persoon die internationale bescherming geniet (Ibrahim e.a., § 93).

Het Hof van Justitie zegt dat "De eveneens door de verwijzende rechter vermelde omstandigheid dat personen die subsidiaire bescherming genieten in de lidstaat die de verzoeker een dergelijke bescherming heeft verleend geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen genieten die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden, zonder dat zij evenwel anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, kan alleen dan leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie" (Ibrahim e.a., §92).

Reëel en ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in Griekenland

Als de Commissaris-Generaal naar analogie verwijst naar de jurisprudentie van het Europees Hof van de Rechten van de Mens en beschouwt dat de drempel van de ernst van een inbreuk op artikel 3 van het EHRM niet is bereikt in geval van overbrenging naar Griekenland, laat hij na zelfs de geringste lering te trekken uit dat nieuwe arrest van het Gerechtshof van de Europese Unie.

De verzoeker betreurt hier een gebrek aan intellectuele eerlijkheid in hoofde van de Commissaris-Generaal alsmede de automatische toepassing van de mogelijkheid om het verzoek onontvankelijk te verklaren hetgeen geen bestaansredenen meer heeft rekening houdend met de recentste ontwikkelingen de Europese jurisprudentie.

In dit opzicht en in verband met de levensomstandigheden van verzoeker in Griekenland nadat hij een internationale bescherming had gekregen, wordt het verhaal van verzoeker geloofwaardig geacht door

de Commissaris-Generaal. Laatstgenoemde meent evenwel dat de bijzonder hoge drempel inzake ernst niet zou zijn bereikt in weerwil van de duidelijke en structurele problemen voor vluchtelingen en subsidiaire beschermden in Griekenland.

Ter herinnering : na de toekenning van de status belandde verzoeker op straat zonder onderdak of enige aangepaste steun (notities, p. 7). Hij kon niet in zijn eigen onderhoud voorzien, aangezien het onmogelijk bleek om geld te verdienen in Griekenland en gezondheidszorg te krijgen. "Teruggaan naar mijn land en daar sterven was zelfs beter als leven in Griekenland" (notities, p. 8)

Met betrekking tot huisvesting

Wie internationale bescherming krijgt, kan maar zelden en slechts tijdelijk opvang krijgen in Griekenland. Verzoeker verwijst naar het AIDA rapport over Griekenland (stuk 3), waarin staat:

"Beneficiaries of international protection have access to accommodation under the conditions and limitations applicable to third-country nationals residing legally in the country. In practice, however, there are generally limited accommodation places for homeless people in Greece and no shelters dedicated to recognised refugees or beneficiaries of subsidiary protection. There is also no provision for financial support for living costs." (p. 185).

"According to GCR's experience, those in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or reside in abandoned houses or overcrowded apartments, which are on many occasions sublet. Pro Asyl and Refugee Support Aegean also document cases of recognised beneficiaries of international protection living under deplorable conditions, including persons returned from other EU countries" (p. 185- 186).

"Pro Asyl and Refugee Support Aegean have documented homelessness or stay in precarious conditions in squats in Athens without access to electricity or water. An illustrative case is that of a vulnerable four-member family of refugees returned from Switzerland at the end of August 2018. Upon their return to Greece, the family ended up homeless, was denied crucial benefits and the two parents could not find employment. According to the findings of the organisations, "refugees still have no secure and effective access to shelter, food, the labour market and healthcare including mental health care. International protection status in Greece cannot guarantee a dignified life for beneficiaries of protection and is no more than protection 'on paper'" (p. 187).

"However, as mentioned in Reception Conditions: Access to the Labour Market, the current context of financial crisis, high unemployment rates and further obstacles that might be posed by competition with Greek-speaking employees, prevent the integration of beneficiaries into the labour market. Third-country nationals remain over-represented on the relevant unemployment statistical data. Similar to asylum seekers, beneficiaries of international protection face obstacles in the issuance of Tax Registration Number (AFM), which hinder their access to the labour market and registration with the Unemployment Office of OAED." (p. 187-188).

Verzoeker verwijst naar het rapport van Pro Asyl en Refugee Support Aegean, dat de toestand in Griekenland als volgt beschrijft:

"The current living conditions of beneficiaries of international protection in Greece are alarming, as beneficiaries do not only suffer from the lack of integration prospects into Greek society, but they are often faced with inadequate living conditions and humanitarian standards, a precarious socio-economic situation, and even have problems in securing their very existence. Such a situation undermines the effectiveness of the provided protection in line with The 1951 Refugee Convention and European law. (...)" (p. 2)

"They are left to survive by their own means without any financial or social support or any further targeted integration measures. Equal access to social rights as Greek nationals is in practice not secured by the Greek State (and sometimes not even foreseen by law). Most of them are not properly informed on their rights and obligations. In many cases they face serious restrictions by law and practice to access social benefits and encounter severe difficulties in effectively accessing the health and education system. In an official information document distributed by the Greek Asylum Service beneficiaries of international protection are informed that the state cannot offer them shelter, nor can it guarantee social benefits or access to the labor market." (p. 3)

“ The situation is getting worse for the many vulnerable groups, such as children, the elderly, people suffering from health problems, families, and others in need of protection. Living under such conditions, the beneficiaries of international protection are easily targeted and suffer from security problems, violence (in particular gender-based violence against women and children), exploitation and racist attacks.” (p. 5)

“ In practice though, Greece has not established an integration plan or strategy for beneficiaries, especially for the newly-arrived who need assistance in making a start. As a consequence, dignified survival and further integration are not guaranteed. There is no financial and social assistance to guarantee a decent standard of living or sufficient food and housing for those in need.” (p. 11)

“ RSA has documented many cases where beneficiaries had no proper information regarding their rights and obligations upon recognition. The information provided by the Asylum Service is only very general and limited. Public sector information on Greek nationals’ social rights and public services (written, oral or via the internet) is provided only in Greek language. The only way to obtain information is through some NGOs. The vast majority of beneficiaries met by RSA (mainly people who had newly arrived) were not aware of their basic rights (i.e. free access to public health, right for family reunification within three months for refugees, social allowances) and obligations (such as obtaining a tax number, submitting an annual tax declaration and residence declaration).” (p. 11)

“ In practice no state-run accommodation places are earmarked for beneficiaries of international protection, not even for vulnerable individuals, and no rent subsidies, loans or other forms of financial support for accommodation are provided.” (p. 13)

“ (...) Beneficiaries of international protection returned to Greece by other EU countries, persons who live outside the temporary camps and accommodation scheme as well as those recognized before 2015 are not provided with neither accommodation nor cash cards.”(stuk 8)

Verzoeker wijst erop dat uit verschillende rapporten blijkt dat de Griekse asielinstanties vluchtelingen die werden teruggestuurd door een andere lidstaat, niet opvangen en dat er geen enkele informatie wordt gegeven om hen in staat te stellen conform de menselijke waardigheid te leven.

Hieromtrent wenst verzoeker alvast te verwijzen naar een rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, *Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece*, van 30 juni 2017, waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen niet worden opgevangen eens teruggestuurd door een andere lidstaat, zelfs niet de meest kwetsbare profielen:

“ (...)

RSA has encountered cases where refugees (even single women with children) who had been granted refugee status during their stay in camps with deplorable living conditions (such as the Elliniko camp in the Attika region) were subsequently neither given proper reception conditions nor support for starting out as beneficiaries. They are simply left to survive without any prospects for the future.” (p. 14)

“ Consequently, beneficiaries of international protection in need of shelter who lack the financial resources to rent a house remain homeless or live in abandoned places or overcrowded apartments under deplorable conditions, often without access to electricity, toilets or running water. Some end up living in the streets, others are in constant danger of eviction. No alternatives are provided to them and no prospects for the future. Many survive only due to the help and support of others.” (p. 15)

“ RSA has also monitored a number of cases of beneficiaries of international protection who were sent back by other EU countries and upon their return to Greece had to sleep in the streets in desperation, without any access to food, water and sanitary facilities.

Upon their arrival at the airport no support was given to them, nor any information provided to them, irrespective of their vulnerability. They were left to survive by their own means.” (eigen onderlijning)

Men vindt dezelfde informatie terug in het recenter rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, *Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece, Update*, van 30 augustus 2018,

“In practice, refugees still have no secure access to shelter, food, medical and psychological treatment, or to the labour market.

“RSA/ PRO ASYL is not aware of any case of a returnee beneficiary of international protection who, upon arrival, has been provided by the competent authorities with an apartment under the UNHCR scheme or has been officially referred to a refugee site in the Attiki region or elsewhere in the mainland. Furthermore no returned refugee has received information about accommodation or has been granted a

cash allowance". (p. 4). "On the contrary: RSA/PRO ASYL follows up on such cases of returnees from other European countries to Greece (Athens) and documents their life as homeless or under substandard conditions in squats in Athens or in abandoned buildings without access to electricity or water". (p 4-5)." (eigen onderlijning)

Verzoeker zou in Griekenland op straat terecht komen, zonder hulp van wie dan ook. Dit is een niet menswaardige behandeling.

Met betrekking tot de toegang tot de arbeidsmarkt

Verzoeker klaagt aan dat hij geen werk kon vinden in Griekenland.

In Griekenland is er een ernstige economische crisis, waardoor er zeer veel werkloosheid is. Voor niet-Grieken is het daarom quasi onmogelijk werk te vinden in het land.

Niet alleen is het gelet op de economische omstandigheden onmogelijk werk te vinden, ook is er veel racisme naar vluchtelingen toe. Werk geven aan een vluchteling is daarom bijna ongezien.

Tenslotte zijn er de administratieve obstakels waarop internationaal beschermden stuiten, die er ook praktisch voor zorgen, dat werk vinden onmogelijk is.

Verzoeker verwijst naar het rapport van de Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa, die een bezoek bracht aan Griekenland in november 2018.

In haar verslag schrijft zij:

" 63. While welcoming the fact that the right of applicants for international protection to access the labour market is enshrined in Greek law, the Commissioner invites the Greek authorities to lift all remaining administrative obstacles to the effective implementation of this right."

" 79. Under Greek law, refugees and beneficiaries of subsidiary protection have full and automatic access to the labour market and do not need to obtain a work permit. However, the Commissioner's attention was drawn to the fact that they face the same obstacles as asylum seekers regarding the issuance of the Tax Registration Number (AFM), which hinders their access to the labour market and registration with the Unemployment Office of the Hellenic Manpower Employment Organisation (OAED). Naturally, they are also confronted with the general difficulties experienced by everyone seeking employment in Greece's shrinking market. Research among young Syrians, carried out by Solidarity Now, showed that only 7.25% were employed full time in Greece in 2017, of whom more than half worked without social security.

80. This difficult context leads many migrants to work in the informal economy in poor conditions, sometimes amounting to exploitation, as illustrated by the case concerning forty two Bangladeshi strawberry pickers on a farm in Manolada, which was the subject of a judgment of the European Court of Human Rights in 2017. Without work permits, they were subjected to forced labour by their employers, who failed to pay their wages and obliged them to work in difficult physical conditions under the supervision of armed guards. In its judgment, the Court found that the applicants' situation was one of human trafficking and forced labour, and held that the state had failed in its obligations to prevent the situation of human trafficking, to protect the victims, to conduct an effective investigation into the offences committed and to punish those responsible for the trafficking. The Commissioner notes that, in its recommendations for the full compliance of the Greek State with this judgment, the Greek National Commission for Human Rights drew attention to the particular connection between trafficking in human beings for the purpose of labour exploitation and undeclared employment in Greece, and noted the link between labour exploitation in the agricultural sector and racist behaviour." (stuk 9)

Het rapport van Pro Asyl en Refugee Support Aegean schrijft over de toegang tot de arbeidsmarkt voor internationaal beschermden:

" In practice, however, access to work for beneficiaries is almost impossible, since beneficiaries do not possess the same prerequisites as Greeks citizens, such as language skills, social networks, geographic and cultural knowledge, psychological condition, and no national strategy or targeted measures or programs helping with employment and accessing the labour market are put in place by the responsible Greek authorities. Additionally, no mechanism to assess previous professional skills and qualifications exist, resulting in further barriers to access to work or to vocational training programs. Problems are compounded by the economic crisis and the high unemployment rate in Greece (which

currently on March 2017 runs at over 23,5 %^{53F54}), which means that prospects for finding work are dire – especially for newcomers.” (p. 20-21)

Verzoeker kreeg een zeer beperkte toelage, die hem toeliet om te eten en af en toe een medicijn te kopen. Deze toelage werd slechts voorzien voor 6 maanden na toekenning van de beschermingsstatus.

Nu zou verzoeker geen enkel inkomen meer hebben. Hij zou niet kunnen eten en al zeker geen medicijnen kunnen kopen.

Dit is in strijd met artikel 3 EVRM, omdat verzoeker zo wordt gedwongen om in mensonwaardige omstandigheden te leven.

Met betrekking tot toegang tot gezondheidszorg

Verzoeker heeft ervaren dat toegang tot gezondheidszorg hem werd ontzegd.

Verzoeker had niet het geld om noodzakelijke medicatie te betalen.

De toegang tot gezondheidszorg is in Griekenland quasi onbestaande voor internationaal beschermden. Verzoeker verwijst naar het AIDA-rapport over Griekenland, dat over gezondheidszorg het volgende stelt:

“ Free access to health care for beneficiaries of international protection is provided under L4368/2016. As mentioned in Reception Conditions: Health Care, in spite the favourable legal framework, actual access to health care services is hindered in practice by significant shortages of resources and capacity for both foreigners and the local population, as a result of the austerity policies followed in Greece, as well as the lack of adequate cultural mediators. The public health sector, which has been severely affected by successive austerity measures, is under extreme pressure and lacks the capacity to cover all the needs for health care services, be it of the local population or of migrants. Moreover, access to health is also impeded by obstacles with regard to the issuance of a Social Security Number (AMKA)”(p. 190).

Verzoeker kan ook verwijzen naar het reeds aangehaalde rapport van Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, van 30 juni 2017, waarin de gebrekkige toegang tot gezondheidszorg wordt beschreven:

“ However, structural deficiencies (such as the lack of available information and qualified interpreters and cultural mediators) and the impact of the financial crisis on the health system (lack of funds for medicines, technical equipment, material and a lack of professional staff, long waiting lists and increase of co-payments) complicate the access of beneficiaries to health care.

UNHCR records that: “Health professionals are not correctly informed on asylum seekers’ and refugees’ rights and documentation and they often refuse to treat them or refer them to specialists. There are many problems and complaints about insufficient provision of medicines. The lack of interpreters in hospitals and health services complicates the situation.” ”

“ In its recent concluding observations on the second periodic report for Greece, the Committee on Economic, Social and Cultural rights noted that refugees, asylum seekers and undocumented migrants continue to encounter difficulties in gaining access to healthcare facilities, goods, services and information and expressed its concerns about the severe impact of the financial crisis on the health system, especially on the mental health sector.” (p. 18)

“ Persons with disabilities also face great difficulties in their efforts to access welfare benefits. First they have to be seen by the Disability Accreditation Centre to assess if their disability is at a level above 67% and then there are often still significant delays in the procedure. Refugees often cannot afford to pay the necessary fees, and there are many problems and complaints about insufficient provision of medicines.” (p. 19)

De redenering van het CGVS dat verzoeker ‘in theorie’ toegang heeft tot gezondheidszorg, helpt hem geen stap verder.

Met betrekking tot racistisch geweld

Vluchtelingen in Griekenland zijn slachtoffers van racisme van de bevolking en de autoriteiten. Het racisme is er diep ingebakken en de economische crisis helpt niet om de bevolkingsgroepen te verzoenen.

Verzoeker verwijst naar het rapport van de mensenrechtencommissaris van de Europese Raad aan Griekenland, dat stelt:

“ 81. Racist violence targeting migrants remains a worrying phenomenon in Greece. In 2017, the Racist Violence Recording Network (RVRN) recorded 34 incidents against refugees or immigrants, including 26 assaults against men, 6 against women, and 2 against a “mixed group of victims”. The victims of the incidents recorded in 2017 came from Egypt (1), Algeria (3), Afghanistan (10), Guinea (1), Iraq (1), Iran (3), Morocco (2), Nigeria (1), Norway (Somalian origin) (1), Ukraine (1), Pakistan (5), Palestine (3) and Syria (4). A number of clashes between locals, including members of far-right groups, and migrants were also reported in the Aegean Islands in 2018.

82. The Commissioner is concerned about such persisting racist violence and about the emergence of new far-right violent groups”

Dat het CGVS racistisch geweld zomaar negeert, is stuitend. Dit zorgt voor een klimaat van grote onveiligheid voor alle potentiële slachtoffers.

Verzoeker kreeg slagen vanwege de politie en leed dagelijks onder het verbaal racisme van de bevolking (notities, p. 8).

In zulke situatie moeten leven, waar de angst voor nieuw geweld steeds aanwezig is, is voor verzoeker een onmenselijke behandeling.

Discriminatie van internationaal beschermden

Wie in Griekenland internationale bescherming heeft gekregen, krijgt in theorie dezelfde rechten als de Griekse bevolking. In de praktijk is de situatie heel anders, en blijkt dat wie internationale bescherming kreeg, onmogelijk kan genieten van sociale en culturele rechten in Griekenland.

Verzoeker verwijst naar het AIDA rapport over Griekenland, dat duidelijk stelt dat erkend vluchtelingen en subsidiair beschermden in het land aan hun lot worden overgelaten:

“According to Article 30 PD 141/2013, beneficiaries of international protection should enjoy the same rights as Greek citizens and receive the necessary social assistance, according to the terms applicable to Greek citizens. However, administrative and bureaucratic barriers, lack of state-organised actions in order to address their particular situation, noneffective implementation of the law, and the impact of economic crisis prevent international protection holders from the enjoyment of their rights, which in some cases may also constitute a violation of the principle of equal treatment enshrined in L 3304/2005, transposing Directives 2000/43/EU and 2000/78/EU.” (p. 185)

“ (...) The increased number of beneficiaries raises a pressing need to support their transition from the assistance they received as asylum seekers to the national programmes they are eligible for in Greece on the same terms and conditions as Greek nationals. Moreover, the impact of the financial crisis on the welfare system in Greece and the lack of an overall integration strategy should be also taken into consideration when assessing the ability of beneficiaries to live a dignified life in Greece.

As stressed by UNHCR:

“[P]rovision of basic social rights is currently a challenge for both asylum seekers and beneficiaries of international protection in Greece. The country lacks an overall integration strategy, as well as specific measures targeting the refugee population. Moreover, refugees are not always efficiently included in national social protection measures that aim to address the needs of the homeless and unemployed Greek population. In a more recent report, Pro Asyl and Refugee Support Aegean highlighted that “living conditions for refugees in Greece have not improved. There are still widespread deficits in the reception, care and integration of beneficiaries of protections.” (p. 185).

“ Not all beneficiaries have access to social rights and welfare benefits. In practice, difficulties in access to rights stem from bureaucratic barriers, which make no provision to accommodate the inability of beneficiaries to submit certain documents such as family status documents, birth certificates or

diplomas, or even the refusal of civil servants to grant them the benefits provided, contrary to the principle of equal treatment as provided by Greek and EU law.” (p. 189).

Conclusie

Verzoeker verliet Griekenland omdat hij dreigde dakloos te blijven, geen recht meer had op een toelage, geen toegang had tot de arbeidsmarkt, racistisch werd bejegend en geen recht had op gezondheidszorg. Deze vrees wordt geobjectiveerd door de vele rapporten waaruit verzoeker citeerde. Het rapport *Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Legal Note on the living conditions of beneficiaries of international protection in Greece*, besluit dat de bescherming voor erkende vluchtelingen en subsidiair beschermden in Griekenland slechts bestaat op papier:

“In practice, refugees still have no secure access to shelter, food, medical and psychological treatment, or to the labour market. It is still the case that protection for recognized refugees in Greece exists only on paper”. (p. 3).

“RSA/ PRO ASYL is not aware of any case of a returnee beneficiary of international protection who, upon arrival, has been provided by the competent authorities with an apartment under the UNHCR scheme or has been officially referred to a refugee site in the Attiki region or elsewhere in the mainland. Furthermore no returned refugee has received information about accommodation or has been granted a cash allowance”. (p. 4).

“On the contrary: RSA/PRO ASYL follows up on such cases of returnees from other European countries to Greece (Athens) and documents their life as homeless or under substandard conditions in squats in Athens or in abandoned buildings without access to electricity or water”. (p 4-5).

“Regarding the existing shelters for homeless people in Athens, which are supposed to give temporary shelter to returnees with international protection (for a few days to up to three months or, exceptionally, for more time):

(...) All the shelters had restricted capacities. At the time of our research they were either full or had pending waiting lists of people to be accommodated. In general, all the existing shelters do not provide interpretation services and do not accommodate people who cannot speak Greek or English. (p. 6-7).

“RSA/PRO ASYL conclude that in case of their return, beneficiaries of international protection (if they do not have private support), will face a real risk of living in the streets. It is clear that the existing temporary shelters have restricted capacity and that there is no provision for homeless refugees who do not communicate in Greek or English. During the period of our research, it would have been impossible for recognized refugees to be accommodated, even temporarily”. (p. 7).

“Limited access to and conditions of public mental health institutions are of “a particular problem”, as UNHCR highlights. Beneficiaries of international protection with mental health problems face accommodation problems and a lack of appropriate mental health care”. P. 8).

UNHCR onderstreept dit groot gebrek ook :

“It remains exceptional for UAC to end up in optimum care arrangements in Greece. The majority are referred to institutional care on the mainland run by IOM and NGOs. Whereas these shelters are critical in the provision of places, institutional care does not represent best practice. Meanwhile, interim care measures such as the hotels, Safe Zones and the open accommodation facilities have become semi-permanent, leading to the erosion of minimum care standards for UAC.”

Gelet op deze zeer gebrekkige situatie, komt de organisatie AIDA tot het besluit dat de basisrechten van zelfs erkende vluchtelingen niet wordt gerespecteerd. De organisatie vraagt dan ook om geen vluchtelingen terug te sturen naar Griekenland:

“In practice, refugees still have no secure and effective access to shelter, food, the labour market and healthcare including mental health care. International protection status in Greece cannot guarantee a dignified life for beneficiaries of protection and is no more than protection “on paper”.

[...]

On the basis of their on-going field work, the two organizations reiterate their call to other European countries to halt returns of recognized refugees to Greece. (eigen onderlijning)

“According to Article 30 PD 141/2013, beneficiaries of international protection should enjoy the same rights as Greek citizens and receive the necessary social assistance, according to the terms applicable

to Greek citizens. However, administrative and bureaucratic barriers, lack of state-organised actions in order to address their particular situation, non-effective implementation of the law, and the impact of economic crisis prevent international protection holders from the enjoyment of their rights, which in some cases may also constitute a violation of the principle of equal treatment enshrined in L 3304/2005, transposing Directives 2000/43/EU and 2000/78/EU. (eigen onderlijning)

Tot slot blijkt dat de Commissaris-Generaal niet is overgegaan tot een precieze en strenge analyse van de sociale en materiële opvang van de houders van een beschermingsstatuut op grond van « objectieve, betrouwbare precieze en behoorlijk geactualiseerde elementen. » Erger nog aan het administratief dossier werd geen enkele informatie toegevoegd betreffende de begunstigden van een internationale bescherming ter plaatse.

Het enige middel is gegrond.”

2.2 Ter ondersteuning van zijn beroep voegt verzoeker volgende stukken toe aan zijn verzoekschrift:

- het “Country report: Greece – update” van AIDA van 2018 update, maart 2019;
- het artikel “These asylum-seekers won their refugee cases in Greece. Some wish they hadn’t” van Public International Radio van 27 juni 2019;
- een uittreksel van het “Quarterly Bulletin 4, Fundamental rights Agency of the European union, november 2019;
- het artikel “Labor minister blocks social security AMKA for refugees, non-EU nationals” van Keep talking Greece van 13 juli 2019;
- een niet-vertaalde versie van een artikel in het Grieks;
- Pro Asyl and Refugee Support Aegean, Rights and effective protection exist only on paper: The precarious existence of beneficiaries of international protection in Greece, 30 juni 2017;
- Council of Europe, Report of the Commissioner for Human Rights of the Council of Europe Dunja Mijatovic following her visit to Greece from 25 to 29 June 2018.

Met een aanvullende nota van 11 februari 2020 voegt verzoeker nog volgende stukken toe:

- verslag van de psycholoog A.H. van 3 februari 2020.

Met een aanvullende nota van 15 april 2020 voegt verzoeker bijkomend volgende stukken toe:

- verslag van de psycholoog A.H. van 20 maart 2020;
- getuigenis van vluchteling in Griekenland;
- Open letter to the New Minister on Migration and Asylum, Danish refugee Council, 21 januari 2020;
- GCR’s comments on the draft bill “On International Protection”, Greek Council for Refugees, 23 oktober 2019.

De Raad wijst erop dat het door verzoeker toegevoegde Griekse artikel niet gesteld is in de taal van de rechtspleging, maar in het Grieks, en niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Met toepassing van artikel 8 van het PR RvV neemt de Raad bij gebreke aan een vertaling naar de taal van de rechtspleging dit stuk niet in overweging.

2.3. Bespreking van het middel

2.3.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, “Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights”, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, “*Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*”, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is

dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, “*Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*”, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde. Artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie heeft dezelfde inhoud als voormeld artikel 3 van het EVRM, minstens maakt verzoeker niet het onderscheid tussen beide artikelen inzake de inhoud en uitwerking.

2.3.2 Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker de beschermingsstatus werd verleend in Griekenland en hij er over een verblijfstitel beschikt geldig tot 2021. Verzoeker betwist dit niet.

2.3.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 § 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.3.4. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar de moeilijke levensomstandigheden in Griekenland en wijst op verschillende elementen die volgens hem duiden op systematische gebreken in de bijstand en structuren voor personen met een beschermingsstatuut.

De Raad benadrukt dat in het licht van het EU-*acquis*, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, een weerlegbaar vermoeden geldt dat een persoon die internationale bescherming – daar inclusief subsidiaire bescherming – werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken.

Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, als beschermd in Griekenland, geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan verzoekers status een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat verzoekers levensstandaard er niet kan worden aangemerkt als onmenselijk of vernederend, evenals dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Verzoeker slaagt er niet in voormeld vermoeden te weerleggen. Landeninformatie kan weliswaar een belangrijk aspect vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulk een informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Het komt aan verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Griekenland verleend werd, te weerleggen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoeker niet aantoonbaar dat zijn levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zal bereiken.

Verzoeker herhaalt zijn verklaring dat hij op straat leefde zonder onderdak of enige gepaste steun. Hij citeert uit het AIDA-rapport over Griekenland en het rapport van Pro Asyl Refugee Support Aegean en wijst erop dat vluchtelingen die worden teruggestuurd door een andere lidstaat niet worden opgevangen. Verder wijst verzoeker erop dat hij geen werk kon vinden en citeert uit een rapport van de

Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa. De toelage volstond niet om eten te kopen en werd bovendien slechts voorzien voor zes maanden na de toekenning van de beschermingsstatus.

In de bestreden beslissing stelt de CGVS vast dat deze zaken problemen van socio-economische aard betreffen en aldus geen link hebben met de Vluchtelingenconventie en dat niet kan worden besloten dat deze dermate ernstig zijn dat ze gelijkgesteld kunnen worden met ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De CGVS voegt er aan toe:

“In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U heeft een beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.”

De Raad benadrukt dat landeninformatie weliswaar een belangrijk aspect vormt bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming. Echter, situaties brengen geen zeer verregaande materiële deprivatie met zich mee wanneer verzoeker niet in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling, ook al wordt de situatie gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke achteruitgang van de levensomstandigheden (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 91).

Verzoeker slaagt er met zijn verweer in het verzoekschrift niet in om voorgaande vaststelling in de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Hij beperkt zich in wezen tot het benadrukken dat zijn verklaringen over zijn levensomstandigheden in Griekenland kunnen worden bevestigd door objectieve informatie. De Raad benadrukt echter dat verzoeker hiermee niet aantoonde dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. Het louter herhalen van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over zijn levensomstandigheden is niet van die aard om afbreuk te doen aan deze vaststellingen.

Verzoeker herhaalt ook dat hem de toegang tot de gezondheidszorg werd ontzegd en citeert uit het AIDA-rapport en het rapport van Pro Asyl.

In dit verband stelt de bestreden beslissing het volgende: *“Wat betreft uw medische problemen dient overigens onderstreept te worden dat u hierover geen enkel stavingsstuk neerlegt. Dat u oppert problemen te hebben met uw zicht en uw benen en aangeeft getraumatiseerd te zijn (CGVS, p. 7, 9) maar dit geenszins onderbouwt met documenten, evenmin over uw psychologische toestand (CGVS, p. 11), is opvallend. Overigens is het bevreemdend dat u stelt dat u in België – waar u nu reeds enkele maanden verblijft sinds uw verzoek om bescherming van 31 juli 2019 - nog nooit naar een psycholoog bent gegaan uit schrik om ‘gek’ genoemd te worden (CGVS, p. 9). Dat u bovendien in Griekenland wel zou getracht hebben om op consult te gaan bij een psycholoog, maar dit in België niet durfde omdat u geen slecht beeld over uzelf wou scheppen tegenover uw assistent (CGVS, p. 10, 11), is eens te meer een opmerkelijk gegeven. Ernstige vragen rijzen dan ook meteen bij de ernst van deze door u aangehaalde psychische problemen.”*

In weerwil van verzoekers betoog wordt er door de CGVS geen geloof gehecht aan de ernst van zijn aangehaalde psychische problemen en bijgevolg aan zijn medische problemen waarvoor hij overigens geen enkel stavingsstuk had neergelegd. Het is niet kennelijk onredelijk om na ettelijke maanden verblijf in België en uit schrik om ‘gek’ genoemd te worden en geen beroep te hebben gedaan op een psycholoog, geen geloof te hechten aan het feit dat verzoeker in Griekenland wel zou getracht hebben om op consult te gaan bij een psycholoog.

De conclusie in het attest van psycholoog A.H. van 30 maart 2020, naar aanleiding van twee consultaties (aanvullende nota's), dat verzoeker verder psychologische ondersteuning en medicamenteuze behandeling behoeft, kan geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen in de voormelde motivering aangezien de psycholoog bij het vaststellen van de diagnose en de eventuele achterliggende feiten afhankelijk is van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt, hetgeen niet noodzakelijk overeenstemt met de realiteit. Bovendien toont verzoeker met deze verslagen niet aan dat hij de behandeling niet kan verkrijgen in Griekenland. Verzoeker stuurt met zijn betoog over zijn gezondheid in wezen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16° van de vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (cf. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Verzoeker wijst nog op het racistische geweld in Griekenland en citeert uit een rapport van de Raad van Europa en herhaalt dat hij slaag kreeg van de politie en dagelijks leed onder het verbaal racisme van de bevolking. Verzoeker meent ook dat hij in Griekenland als vluchteling niet dezelfde rechten geniet als de Griekse bevolking en citeert uit het AIDA-rapport.

De Raad stelt echter vast dat de bestreden beslissing terecht oordeelde dat verzoekers verklaringen over dat hij een klacht indiende omdat de politie hem meermaals sloeg, dat ook fascistische hem sloegen, een blote bewering betreft die hij met geen enkel document staakt. Bovendien had verzoeker hierover niets vermeld ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker had het aanvankelijk over een racistische Griek in zijn appartementsgebouw, dat de politie hem niet wilde helpen en over het bestaan van een racistische politieke partij maar verzoeker vermeldde niet dat hij zelf persoonlijk zou zijn mishandeld. Dit maakt zijn verklaringen thans ongeloofwaardig, zo oordeelt de CGVS. De CGVS concludeert terecht dat verzoeker niet aantoont niet te kunnen rekenen op de bescherming van de Griekse autoriteiten. Verzoeker zou zich slechts eenmalig tot een lokaal politiebureau hebben gericht en zou geen verdere stappen ondernomen hebben om beroep te doen op de bescherming van de Griekse overheid. De Raad stelt hierbij nog vast dat uit verzoekers verklaringen niet blijkt dat hij om redenen vermeld in het Vluchtelingenverdrag niet kon rekenen op een effectieve bescherming van de Griekse autoriteiten, noch dat hij hierdoor een reëel risico op ernstige schade zou lopen of omwille van deze feiten in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen bij een terugkeer naar Griekenland.

Gelet op hetgeen voorafgaat is de Raad dan ook van oordeel dat verzoeker niet aantoont dat het in het verzoekschrift beschreven beleid van de Griekse overheid inzake de toegang tot huisvesting en gezondheidszorg een tekortkoming vormt die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereikt waardoor verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.

De stelling dat verzoeker in geval van een terugkeer naar Griekenland zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, is slechts gebaseerd op hypothesen en algemene landeninformatie zonder dat verzoeker *in concreto* aantoont dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt.

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om de beroepen te verwerpen.

2.4. De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend twintig door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN